

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0247/2001

28 juni 2001

BETÄNKANDE

om kommissionens rapport Strukturfonderna 1999 - Elfte årsrapporten
(KOM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))

Utskottet för regionalpolitik, transport och turism

Föredragande: Camilo Nogueira Román

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	3
FÖRSLAG TILL RESOLUTION.....	4
MOTIVERING	13
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	22
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSLSÄTTNING OCH SOCIALFRÅGOR...	25
YTTRANDE FRÅN FISKERIUTSKOTTET	29
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHETSFRÅGOR	32

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 13 november 2000 förelade kommissionen parlamentet kommissionens rapport Strukturfonderna 1999 - Elfte årsrapporten (KOM(2000) 698 – 2001/2057(COS)).

Vid plenarsammanträdet den 15 mars 2001 tillkännagav talmannen att detta meddelande hänvisats till utskottet för regionalpolitik, transport och turism, som utsetts till ansvarigt utskott, och till alla berörda utskott (C5-0108/2001).

Vid utskottssammanträdet den 24 januari 2001 utsåg utskottet för regionalpolitik, transport och turism Camilo Nogueira Román till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 29 maj och 20 juni behandlade utskottet kommissionens rapport och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 37 röster för, 4 röster mot och 8 nedlagda röster.

Följande var närvarande vid omröstningen: Konstantinos Hatzidakis (ordförande), Emmanouil Mastorakis och Rijk van Dam (vice ordförande), Camilo Nogueira Román (föredragande), Sir Robert Atkins, Emmanouil Bakopoulos, Rolf Berend, Theodorus J.J. Bouwman, Philip Charles Bradbourn, Carmen Cerdeira Morterero, Luigi Cesaro, Luigi Cocilovo (suppleant för Felipe Camisón Asensio), Paolo Costa, Danielle Darras, Garrelt Duin, Alain Esclopé, Jean-Claude Fruteau (suppleant för Giovanni Claudio Fava), Mathieu J.H. Grosch, Ewa Hedkvist Petersen, Mary Honeyball, Marie Anne Isler Béguin (suppleant för Reinhold Messner), Juan de Dios Izquierdo Collado, Dieter-Lebrecht Koch, Karsten Knolle (suppleant för Dana Rosemary Scallon), Giorgio Lisi, Sérgio Marques, Erik Meijer, Rosa Miguélez Ramos, Francesco Musotto, James Nicholson (suppleant för Carlos Ripoll i Martínez Bedoya), Juan Ojeda Sanz, Josu Ortuondo Larrea, Karla M.H. Peijs, Wilhelm Ernst Piecyk, Samuli Pohjamo, Alonso José Puerta, Reinhard Rack, Isidoro Sánchez García, Marieke Sanders-ten Holte, Gilles Savary, Ingo Schmitt, Brian Simpson, Renate Sommer, Ulrich Stockmann, Margie Sudre, Hannes Swoboda (suppleant för Joaquim Vairinhos), Ari Vatanen, Demetrio Volcic och Mark Francis Watts.

Yttrandena från budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och socialfrågor, fiskeriutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor återges i detta betänkande.

Betänkandet ingavs den 28 juni 2001.

Fristen för ändringsförslag till detta betänkande kommer att anges i förslaget till föredragningslista för den sammanträdesperiod vid vilken betänkandet skall behandlas.

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

Europaparlamentets resolution om kommissionens rapport Strukturfonderna 1999 - Elfte årsrapporten (KOM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2000) 698 – C5-0108/2001),
- med beaktande av förordning (EEG) nr 2081/1993¹, särskilt artikel 16 i denna, och förordning (EEG) nr 2082/1993², särskilt artikel 31 i denna,
- med beaktande av revisionsrättens årsrapport för 1999³, som presenterats i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget,
- med beaktande av Amsterdamfördraget och slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg om sysselsättningen,
- med beaktande av Agenda 2000 och förordning (EEG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna och särskilda förordningar för var och en av strukturfonderna,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Stockholm om den nya ekonomin, sysselsättningen och en hållbar utveckling,
- med beaktande av kommissionens andra rapport om den ekonomiska och sociala sammanhållningen⁴, som presenterats enligt artikel 159 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens sjätte periodiska rapport om den ekonomiska och sociala situationen och om utvecklingen i Europeiska unionens regioner, som presenterats enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2083/1993 om Europeiska regionala utvecklingsfonden⁵,
- med beaktande av artikel 11 i förordning (EEG) nr 1260/1999 om additionalitet,
- med beaktande av artikel 299.2 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens rapport om åtgärder för Europeiska unionens yttersta randområden⁶,
- med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regionalpolitik, transport och turism samt

---

¹ EGT L 193, 31.7.1993, s. 5.

² EGT L 193, 31.7.1993, s. 20.

³ EGT C 342, 1.12.2000, s. 1.

⁴ KOM(2001) 24, ännu ej offentliggjort i EGT.

⁵ EGT C 277, 23.9.1996, s. 13 och 45 (SEK(1999) 66).

⁶ KOM(2000) 147, ännu ej offentliggjort i EGT.

yttrandena från budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och socialfrågor, fiskeriutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor (A5-0247/2001), och av följande skäl:

- A. År 1999 var det sista året då strukturfonderna tillämpades med sju olika mål. I förordningen minskas målen till tre och gemenskapsinitiativen till fyra. Avsikten är att varje mål skall finansieras från en enda strukturfond, och att gemenskapsinitiativen minskas till fyra.
- B. Under 1999 kulminerade en lång period av tillämpande av sammanhållningspolitik, rent konkret strukturfonderna.
- C. I den elfte årsrapporten om strukturfonderna (1999) är det genomgående temat åtgärder för att skapa lika möjligheter till sysselsättning för kvinnor och män.
- D. Strukturfonderna har bidragit med mycket när det gäller regional utveckling, sett till såväl infrastrukturer och produktion som till social integration.
- E. År 1999 var det sista under programperioden 1994-1999 och präglades av slutförandet av det åtgärdspaket som antogs i Edinburgh 1992, och av utarbetandet av de ramvillkor som skall tillämpas under den nya programperioden 2000-2006.
- F. Rapporterna bör innehålla kvalitativa analyser av strukturfonderna och beröra deras produktionseffektivitet – och inte begränsas till hur fonderna utnyttjats – liksom fondernas kvantitativa fördelning och graden av insyn i förfarandena.
- G. Trots den budgetansträngning som gjordes med Edinburgh-paketet och de framsteg som gjorts råder det fortfarande stor regional obalans i fråga om den ekonomiska och sociala utvecklingen. Det förekommer fortfarande skillnader mellan de perifera (inbegripet de yttre randområdena) och centrala delarna i Europeiska unionen.
- H. Medelinkomsten *per capita* för de 10 procent av befolkningen som bor i unionens mest välbärgade regioner är fortfarande 2,6 gånger högre än inkomsten för de 10 procent av befolkningen som bor i de mindre utvecklade regionerna, och 4,4 gånger högre om man jämför den rikaste regionen med den fattigaste.
- I. Trots strävan att skapa och utnyttja strukturfonderna påverkar korrigeringen av de ekonomiska och sociala skillnaderna i högre grad medlemsstaterna än regionerna, och tenderar t.o.m. att skärpa den regionala obalansen inom vissa medlemsstater.
- J. Inkomstskillnaderna per invånare visar sig särskilt på sysselsättningsområdet.
- K. Efter de två senaste programperioderna har arbetslösheten i de stater som särskilt kunnat utnyttja strukturfonderna, med klart undantag för Irland och Portugal, förblivit på samma nivå som under 1988.
- L. Kvinnorna lider särskilt av arbetslöshetssituationen och den låga sysselsättningen.
- M. Vid Europeiska rådets möte i Lissabon antogs den fulla sysselsättningen som ett överordnat mål för unionen.

- N. Löneskillnaderna mellan kvinnor och män är fortfarande mycket stora. I genomsnitt för EU ligger kvinnornas löner 28 procent lägre.
- O. Det finns ett allmänt samband mellan låg medelinkomst, total arbetslöshet och kvinnors arbetslöshet.
- P. Den bestående snedfördelningen mellan mäns och kvinnors verksamhetsnivå är också knuten till problemen med att förena familjeliv och arbetsliv: arbetsfördelningen i hemmet, förekomsten av daghem, ekonomiskt stöd för barn och moderskap samt avancemang i yrkeslivet. Förutsättningarna är emellertid mycket olika i olika medlemsstater.
- Q. Utbildning och yrkesutbildning i ny teknik som utvecklingsfaktor får inte negligera att en territoriell social och ekonomisk jämvikt är en nödvändig förutsättning för genomförandet av övergripande sysselsättningsskapande politik för teknisk och yrkesmässig kompetenshöjning och för jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet.
- R. Arbetskraftens rörlighet räcker inte i sig för att skapa jämvikt mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft i EU.
- S. De yttre randområdenas avlägsna geografiska läge och ökaraktär kan kompenseras genom att man utvecklar strukturfondsfinansierade verksamheter som syftar till att öka värdekedjans konkurrenskraft, underlätta tillgången till information och definiera dessa regioners roll i hela det utvidgade EU.
- T. Det är nödvändigt att integrera hela det europeiska territoriet, inbegripet de yttre randområdena, i TEN.
- U. Budgeten för sammanhållningspolitiken, strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, som för EU-15 mäts i procent av BNP, kommer under perioden 2000-2006 att minska från 0,46 procent år 1999 till preliminärt 0,31 procent år 2006, alltså till den proportionella andel den hade 1994.
- V. Med utvidgningen till de nya medlemsstaterna kan de interna regionala obalanserna bli större än någonsin, och problemen kan visa sig särskilt allvarliga när det gäller arbetslösheten, vilket erfarenheterna från integrationen av de båda tyska ekonomierna redan visat.
- W. Förordning (EG) nr 1260/1999 kräver att medlemsstaterna respekterar additionalitetsprincipen när de ansöker om medfinansiering av projekt från strukturfonderna, och föreskriver att finansiering från EG inte får användas för att ersätta medlemsstaternas strukturkostnader eller motsvarande. Under programperioden 1994-1999 lämnade inte alla medlemsstater de obligatoriska uppgifterna om uppfyllande av additionalitetsprincipen.
- X. Det finns risk för att planer för stabilisering av ekonomi och budget kommer att leda till en minskning av de offentliga investeringarna, särskilt sådana som avser transportinfrastruktur och FoU i mindre utvecklade områden. Detta kommer att visa sig särskilt allvarligt om planerna genomförs av stater som får stöd från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och som är i störst behov av investeringsansträngningar. Det är

nödvändigt att särskilt se till att en tillämpning av nollunderskott i sammanhållningsstaternas budgetar inte medför att additionalitetsprincipen ifrågasätts.

- Y. Ett sunt och effektivt genomförande av strukturfonderna, som garanteras av betryggande system för utvärdering och övervakning, är av grundläggande betydelse för att gemenskapens institutioner skall vara trovärdiga och effektiva.

Budgetgenomförande

1. Parlamentet noterar att 99 procent av strukturfondernas åtagandebemyndiganden under perioden 1994-1999 utnyttjats, och konstaterar att endast det betydande anslagsbelopp som överförts till budgetåret 2000 och den sektorsövergripande finansieringen gjorde att det åtgärds paket som antogs i Edinburgh kunde slutföras framgångsrikt,
2. erkänner kommissionens ansträngningar att i årsrapporten 1999 också ge en överblick över resultaten för hela perioden 1993-1999; beklagar att kommissionen inte ger en mer utförlig analys av budgetresultatet under perioden utan begränsar sig till en beskrivning av det nuvarande utfallet,
3. noterar den indirekta hänvisningen till eftersläpningen av de utestående åtaganden som skall betalas i slutet av perioden (*reste à liquider*) utan vare sig en fullständig kvantitativ beskrivning eller en ingående förklaring, trots det faktum att en minskad eftersläpning och ett snabbare genomförande har varit ett återkommande mål vid varje successiv revidering av strukturfonds förordningarna och dessutom budgetmyndighetens ständiga önskemål,
4. noterar att det enligt redovisningen fanns en eftersläpning på ungefär 41 600 miljoner i slutet av 1999, varav cirka 21 860 miljoner återstod i slutet av 2000; erinrar om att utbetalningar kan göras av de utestående åtagandena från perioden 1993-1999 fram till slutet av 2001,
5. kritiserar att de utestående åtagandena har ökat ytterligare under 1994-1999 och uppmanar kommissionen att omgående vända denna trend; kräver dessutom att tyngdpunkten vid stöd till projekt skall flyttas från stora projekt med lång löptid till små och medelstora projekt med kortare löptid som är lämpligare för mindre utvecklade regioner,
6. anser att det åtagande på 160 miljoner euro som kommissionen gjorde i slutet av 1999 och som saknar täckning i budgeten borde ha hanterats genom anslagsöverföring och att man inte borde ha skurit ned på anslagen för innovativa åtgärder för att täcka detta underskott; uppmanar kommissionen att se till att anslagen för innovativa åtgärder återställs till den nivå som avtalades i Berlin,
7. noterar med tillfredsställelse att det 1999 inträtt en påtaglig minskning av de belopp som ännu återstod att utbetala från tidigare programplaneringsperioder, beklagar dock samtidigt att det, liksom tidigare, fortfarande återstod anslag att utbetala från perioden före 1989, alltså 11 år efter att programplaneringsperioden löpt ut,
8. noterar en brist på klara riktlinjer för utnyttjandet av gemenskapsinitiativen, och prestationerna varierar i hög grad,
9. konstaterar att projekten blev försenade under den föregående programperioden 1994-1999 och ackumulerades till slutet av denna period, vilket ledde till att projekten under den

pågående programperioden 2000-2006 också inletts långsammare; framhåller därför att det ligger i allas intresse att programmen genomförs så jämnt fördelat som möjligt över programperioden,

10. konstaterar att åtagandegraden endast i otillräcklig grad återspeglar stödets faktiska genomförandegrad, särskilt som en väsentlig del av åtagandena inte gjordes förrän omedelbart i slutet av programplaneringsperioden; uttrycker sin särskilda oro över att det gått så trögt med att genomföra gemenskapsinitiativen, eftersom endast litet drygt hälften av de anslag som stått till förfogande för programplaneringsperioden 1994 - 1999 betalats ut, vilket gör det svårare och dyrare för de programansvariga, det vill säga de lokala myndigheterna, de icke-statliga organisationerna etc, att genomföra programmen,
11. kräver att fonderna primärt skall inriktas på och ha som resultat att små och medelstora företag omfattas (skapande, expansion, teknisk utrustning, utveckling och innovation, globalisering av marknader etc.) genom att de representeras i samtliga prioriterade projekt inom gemenskapens ramar för stöd och i väsentlig utsträckning deltar i förbrukningen av sådana medel,
12. anser att den senaste strukturfondsreformen är ägnad att väsentligt underlätta programplaneringen, genomförandet och det finansiella genomförandet av stöden; uppmanar kommissionen att genom en aktiv informationspolitik hjälpa de nationella förvaltningsorganen att inrätta sin verksamhet enligt de nya bestämmelserna,
13. välkomnar att kommissionen strävat efter att närmare anknyta programplaneringen och utvärderingen av stöden till varandra; beklagar emellertid att den slutliga utvärderingen av de föregående programmen i regel inte finns att tillgå i det skede då programplaneringen görs,
14. föreslår att den process som igångsatts för att förenkla strukturfonderna samt gemenskapens mål och initiativ förbättras genom att man i högre utsträckning koncentrerar insatserna till de områden som ligger efter i utvecklingen för att undvika nya förseningar i likhet med de som hittills skett när det gäller utnyttjandet av anslagen,

Sysselsättning

15. uppmanar medlemsstaterna att fortsätta den process i riktning mot en sysselsättningspolitik som påbörjades i Amsterdam,
16. understryker nödvändigheten av att intensifiera genomförandet av en samlad politik för territoriell utveckling och sysselsättning,
17. uppmanar kommissionen att inrikta den samlade användningen av strukturfonderna och sammanhållningsfonden så att stödberättigade staters interna territoriella jämvikt främjas samt att genomföra en heltäckande analys av deras effektivitet,
18. anser att strukturfondernas verksamhet och de nationella sysselsättningsplanerna måste avpassas bättre efter varandra,

Jämställdhet mellan män och kvinnor

19. glädjer sig åt kommissionens initiativ att i sin årsrapport för 1999 föreslå åtgärder för att främja jämlikhet mellan kvinnor och män som ett övergripande tema för rapporten; anser dock att rapporten inte innehåller någon tydlig information om kvinnors tillgång till strukturfonderna eller om gemenskapsinitiativens, bl.a. Now-programmets, inverkan på kvinnornas situation på arbetsmarknaden och på främjandet av jämställdheten, vilket med stöd av siffror hade kunnat möjliggöra en utvärdering av hur effektiva åtgärderna på detta område har varit,
20. noterar att det övergripande målet jämställdhet mellan män och kvinnor endast delvis beaktats, kräver en samlad politik för att tillvarata kvinnors intressen, eftersom det horisontella jämställdhetsmålet hittills endast delvis beaktats, samt att målet att sysselsättningsgraden bland kvinnor skall uppgå till 60 procent senast 2010 knyts till genomförandet av strukturfonderna och sammanhållningsfonden,
21. begär särskilda åtgärder för att lösa problemet med den stora bristen på sysselsättning, särskilt för kvinnor, och att politiken fortfarande tenderar att redovisas som könsneutral,
22. uppmanar till allmänna åtgärder som gynnar kvinnorna, inriktade på att sporra till en lösning av problem knutna till arbets- och familjelivet,
23. välkomnar kommissionens beslut att integrera jämställdhetsaspekterna i genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder som avser aktiva sektorsövergripande åtgärder, för att på så sätt främja principen om jämställdhet i enlighet med artiklarna 2 och 141 i Amsterdamfördraget,
24. noterar att medlemsstaterna – i enlighet med den nya förordningen för strukturfonderna (2000-2006), som anger att målet att integrera principen om jämställdhet mellan kvinnor och män i dessa fonder är ett prioriterat mål – är skyldiga att göra en föregående utvärdering av de planer som skall utarbetas, fastställa kriterier för urval av projekt samt svara för en kontroll av verksamheten med hjälp av jämlikhetsindikatorer, och att indikatorerna och statistiken därför skall innehålla data fördelade per kön,
25. uppmanar kommissionen att i sina årsrapporter om strukturfonderna hädanefter lägga fram uppgifter fördelade på kön när det gäller verksamhetens inverkan på mäns och kvinnors integration på arbetsmarknaden, på utbildning och yrkesutbildning, på kvinnors företagande och på avvägningen mellan familjeliv och yrkesliv,

Utvidgning

26. kräver att sammanhållningspolitiken för perioden efter 2006 utformas utan dröjsmål, så att stödet till de sociala sektorer och de regioner som även i fortsättningen är stödberättigade i EU-15 tryggas, samtidigt som ett särskilt och kompletterande sammanhållningssystem bör inrättas för de nya medlemsstaterna,
27. föreslår med tanke på utvidgningen och mot bakgrund av de politiska val EU ställs inför, vilka beskrivits i den andra rapporten om sammanhållningspolitiken (KOM(2001) 24 av den 31 januari 2001), att utgifternas kvalitet, den utdelning man får för insatserna inom de olika målen och fondprogrammen samt det resultat som de olika stödmottagarna visar upp skall bli nyckelfrågor när man skall fastställa den framtida utformningen av unionens sammanhållningsstrategi och budgetens omfördelningsfunktion,

Jordbruk och fiske

28. kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken omprövas som grundläggande element i EU:s politik för territoriell jämvikt, social sammanhållning och hållbar utveckling,
29. uppmanar kommissionen att år 2002 förelägga Europaparlamentet och rådet en detaljerad rapport om de åtgärder som finansierats genom strukturfonderna och bedrivits inom unionens fiskesektor under perioden 1994-1999 samt en undersökning om den socioekonomiska situationen i unionens fiskeregioner,

Annan politik

30. uppmanar kommissionen och rådet att mot horisonten 2007-2010 prioritera förbindelser mellan unionens perifera och centrala delar i de transeuropeiska transportnäten,
31. uppmanar kommissionen att i syfte att främja ekonomisk och social sammanhållning beakta de franska utomeuropeiska departementens, Madeiras, Azorernas och Kanarieöarnas avlägsna geografiska läge när man beviljar medel från strukturfonderna efter 2006,
32. hävdar bestämt att kommissionen och medlemsstaterna i fortsättningen skall agera i enlighet med intentionerna i förordningarna för strukturfonderna, där en förbättring av miljön ses som ett övergripande inslag i alla mål,
33. uppmanar medlemsstaterna att infria de löften de gett inom tillämpningsområdet för direktivet Natura 2000,
34. noterar antagandet av de särskilda programmen i femte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (FoTU), däribland utarbetandet under 1999 av meddelandet "Mot ett europeiskt forskningsområde", där man "föreslår en förstärkning av regionernas roll i den europeiska forskningsansträngningen, och särskilt i uppbyggnaden av det europeiska forskningsområdet",

Additionalitet

35. är bestört över att additionalitetsprincipen, som är en av de fyra väsentliga principerna för strukturfonderna, uppenbarligen inte fullständigt följs av medlemsstaterna och kommissionen; beklagar att det inte finns någon möjlighet att vidta sanktioner mot medlemsstater som bryter mot additionalitetsprincipen; uppmanar kommissionen att vid förhandsutvärderingen inom ramen för programplaneringen fästa särskilt avseende vid att additionalitetsprincipen följs; instämmer därför med revisionsrättens rekommendation om att det för den nya programplaneringsperioden måste fastställas nya rutiner för granskning av additionaliteten och att dessa rutiner måste gå lättare att genomföra, ingå som ett led i programplanering, uppföljning och utvärdering samt vara anpassade efter tillgängliga budgetdata och statistiska data,
36. uppmanar medlemsstaterna att strikt respektera additionalitetsprincipen och ber kommissionen att ta initiativ för att skapa instrument och regelsystem som garanterar att additionalitetsprincipen tillämpas,

37. kräver att kommissionen snarast möjligt till parlamentet överlämnar en lista över de sanktioner som planeras för att skapa respekt för denna princip, kräver att kommissionen överlämnar en förteckning över planerade åtgärder till parlamentet, för att se till att denna princip efterlevs, särskilt när stater som erhåller medel från strukturfonderna och sammanhållningsfonden tillämpar nollunderskott i budgeten,
38. begär att regionerna, inte staterna, skall administrera och fatta politiska beslut om de strukturfondsfinansierade projekt som skall genomföras inom deras territorium,

Partnerskap

39. kräver att kommissionen och medlemsstaterna i sin förvaltning av strukturfonderna tillämpar principerna om partnerskap med arbetsmarknadens aktörer och om subsidiaritet, och därmed erkänner medlemsstaternas interna politiska enheters kompetens,

Utvärdering och kontroll

40. uttalar sitt erkännande av det faktum att kommissionen som svar på parlamentets kritik under tidigare budgetår för första gången i en årsrapport har tagit in ett kapitel om de åtgärder för utvärdering och kontroll som genomförts,
41. påpekar att medlemsstaterna under 1999 rapporterade oegentligheter och bedrägerier motsvarande 120,6 miljoner euro, dvs. 0,39 procent av strukturfondernas totala budget på 30,6 miljarder euro; uppmanar kommissionen att stärka kontrollerna på plats genom de behöriga kontrollmyndigheterna; uppmanar kommissionen att fortlöpande informera om de åtgärder som vidtas mot de oegentligheter som förekommer i samband med Europeiska socialfondens verksamhet i medlemsstaterna,
42. tar del av de genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999, som fastställs i förordningarna (EG) nr 438/2001 och (EG) nr 448/2001; välkomnar att man förbättrat den finansiella kontrollen av strukturfonderna; uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i stor utsträckning tillämpa dessa förordningar; uppmanar medlemsstaterna att förstärka förvaltnings- och kontrollsystemen så att man kan förebygga, upptäcka och korrigera systematiska brister och oegentligheter; uppmanar de medlemsstater som ännu inte givit sina respektive revisionsmyndigheter fulla befogenheter att kontrollera användningen av EU-medel ända fram till de slutliga stödmottagarna, att göra detta,
43. understryker den nyckelroll som Europaparlamentet bör spela i denna process, en roll som åsidosatts under den period som årsrapporten täcker; menar att parlamentets uppgift inte är att enbart skriva under de årliga anslagen när det är dags att anta budgeten utan att aktivt medverka i utvärderingen som garant för det europeiska intresset vid sidan av kommissionen,
44. anser att en översyn och en förstärkning av parlamentets roll är nödvändig, framför allt när det gäller att bevaka att kommissionen och medlemsstaterna fullföljer sina skyldigheter beträffande öppenhet på detta område, vilket särskilt framhålls i den uppförandekod för genomförandet av strukturpolitiken som undertecknades med kommissionen 1999,
45. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och

medlemsstaternas parlament.

MOTIVERING

Den elfte årsrapporten om strukturfonderna avser ett mycket viktigt år för utveckling och precisering av unionens sammanhållningspolitik. Under 1999 fullbordades programperioden 1994-1999 och därmed paketet Delors II, som antogs i Edinburgh 1992. Det året antog rådet i Berlin Agenda 2000 för perioden 2000-2006, vilken betraktades som en övergångsfas till perioden efter 2006 och en utvidgning som kan ge utrymme för en väsentlig ändring av sammanhållningspolitiken.

Rådet i Edinburgh anslög 161 miljarder euro i löpande priser till strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. För strukturfondernas del uppgick anslagen till 144 598,14 miljarder euro, varav 51,58 procent till ERUF, 30,02 procent till ESF, 16,26 procent till EUGFJ och 1,84 procent till FFU.

Sedan perioden 1994-1999 nu avslutats, visar den elfte årsrapporten att situationen för sammanhållningen fortsätter att vara otillfredsställande. Detta framgår också av den andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen, som instämmer i bedömningen att inga klara tendenser till förbättring av den territoriella jämvikten kan urskiljas.

Tvärtom bekräftas förstärkningen av ett dominerande centrum, bestående av en triangel begränsad av North Yorkshire, Franche-Comté och Hamburg, i en stor region som, trots att den inte omfattar mer än en sjundedel av unionens yta, har en tredjedel av befolkningen och nästan hälften av inkomsterna (47 procent), till skillnad från en eftersläpande periferi.

Tillämpningen av strukturfonderna var inte tillräcklig för att rätta till inkomstskillnaderna mellan de rikaste och de minst utvecklade områdena. Medelinkomsten *per capita* i de rikaste regionerna med 10 procent av unionens folkmängd är fortfarande 2,6 gånger högre än i de regioner som har de 10 procent fattigaste människorna. Denna asymmetri är ändå större om man jämför de rikaste regionerna med de minst utvecklade regionerna i sammanhållningsländerna. Inkomsten *per capita* är 4,4 , 3,7 respektive 3,6 gånger högre i Hamburg än i Ipeiros, Estremadura och Azorerna. Det faktum att medelinkomsten *per capita* i de tre minst gynnade medlemsstaterna (Spanien, Grekland och Portugal) mellan 1988 och 1999 ökade från 68 procent till 79 procent av medelinkomsten i EU ifrågasätter inte detta faktum. Man kan t.o.m. konstatera en skärpning av de regionala obalanserna inom vissa stater.

När det gäller sysselsättningen stöter man på problem som i hög grad påverkar regionerna. Arbetslösheten uppgår till 23 procent i unionens tio hårdast drabbade regioner, som normalt hör till de minst utvecklade, medan den endast når 3 procent i de tio regioner som har minst arbetslöshet och som normalt sammanfaller med unionens rikaste områden. I den andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen erkänns att "skillnaderna mellan regionerna i sysselsättning har inte ändrats sedan 1980" och att "det finns inga tecken som tyder på någon mera jämlik fördelning av sysselsättningen mellan regionerna".

Det bör framhållas att i de stater som särskilt gynnas av strukturfonderna, som Italien, Spanien och Grekland, ger en jämförelse av de arbetslöshetstal som registrerades under åren 1988 och

1998 i mål 1-områdena anledning till bekymmer, eftersom talen är lika höga eller högre i regionerna i Italien, medan de endast har minskat obetydligt eller i vissa fall ökat i de spanska autonoma regionerna och ökat klart i regionerna i Grekland. Så är inte fallet i Irland, där arbetslösheten minskade från 16,3 procent till 5,9 procent, och inte heller i Portugal, där den minskade från 6,0 procent till 4,7 procent.

Arbetslöshetsproblemet drabbar särskilt kvinnorna. Kvinnornas sysselsättningsgrad är mycket låg i hela EU, 53,1 procent, jämfört med 72,6 procent för männen och 62,85 procent för den totala sysselsättningen. Situationen är emellertid ännu mera negativ just i de stater som har en stor andel mindre utvecklade regioner, särskilt Italien, Spanien och Grekland, och i mål 1-områdena i dessa medlemsstater, med de lägsta nationella talen i Sicilien (21,5 procent), Andalusien (27,7 procent) och Nordegeiska öarna (34,5 procent). Irland (51,9 procent respektive 75,7 procent) och framförallt Portugal (62,9 procent respektive 80,2 procent) är fortfarande undantag bland dessa stater. Trots dessa vittnesmål beaktades det övergripande målet om jämlikhet mellan könen endast delvis, och politiken tenderar fortfarande att redovisas som könsneutral.

Mot bakgrund av allt detta vore det inte rimligt att anta att det med Agenda 2000 kommer att ske någon påtaglig ändring i minskningen av den territoriella snedfördelningen före utvidgningen. I själva verket innebär de anslag på 213 miljarder euro som skall fördelas på de 15 medlemsstaterna under perioden 2000-2006 att beloppen till sammanhållningspolitiken minskar; budgeten för denna politik, mätt i procent av total BNP, minskar under perioden 2000-2006 jämfört med 1994-1999, från 0,46 procent år 1999 till 0,31 procent som förutses för 2006, vilket motsvarar 1994 års nivå. Även om strukturfondernas budget i Agenda 2000 kan upprätthålla de insatser som gjorts mot en ekonomisk och finansiell sammanhållning, kan man inte vänta sig bättre resultat än de som nåtts under perioden 1994-1999.

Å andra sidan kan nya förhållanden eller politiska och ekonomiska beslut från Europeiska unionen äventyra sammanhållningspolitiken. Sålunda tenderar stabiliseringsplanerna att minska de offentliga investeringarna, särskilt i transportinfrastruktur och forskning och utveckling (FoU) i transportsektorn, vilket t.o.m. kan leda till att additionalitetsprincipen inte uppfylls av de stater som får stöd från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. Strategierna för arbetskraftens rörlighet kan också leda till en tillbakagång som ointetgör utbildningsansträngningarna i de minst utvecklade områdena och gynnar befolkningskoncentrationen och välståndet i Europas centrala delar. Bristen på personal med utbildning inom ny teknik i de centrala och mest utvecklade områdena kan komma att lösas genom arbetskraftens rörlighet och täckas med personal med spetskompetens från de minst utvecklade regionerna och länderna. Detta orsakar paradoxalt nog en utvandring av den bäst utbildade och outhärliga arbetskraften från de fattigaste länderna och regionerna i Europa till de rikaste, liksom är fallet på global nivå med interkontinental utvandring av tredje världens främsta tekniker, vilket skapar en ny och speciell ond cirkel av fattigdom.

Om uppgifterna i den elfte årsrapporten visar att problemen med territoriell jämvikt och social sammanhållning före perioden 1994-1999 i stort sett kvarstår oförändrade, är läget särskilt bekymmersamt med hänsyn till det faktum att de territoriella och sociala skillnaderna kommer att bli märkbart större efter unionens utvidgning till stater som har betydligt lägre inkomster per invånare. Problemen kan t.o.m. visa sig särskilt svåra när det gäller arbetslösheten, vilket erfarenheterna från integrationen av ekonomierna i de båda tyska staterna redan visat.

Det riktiga beslutet att utvidga unionen får inte påverka den aktuella sammanhållningspolitiken, som fortfarande är helt nödvändig, vilket klart framgår av den elfte årsrapporten om strukturfonderna. Det historiska enande som fastställts genom beslutet om utvidgning kräver en reform av gemenskapsbudgeten för strukturfonderna, eftersom kompletterande resurser behövs för att hjälpa regionerna i de nya medlemsstaterna. Den politiska och budgetmässiga ansträngning som Tyskland gjort med stöd från EG för att integrera de nya delstaterna i östra Tyskland i förbundsrepubliken och unionen kan tjäna som ett mått på de resurser som kommer att krävas för att nå ett resultat liknande det som uppnåtts av denna medlemsstat.

Programmets allmänna genomförande

Den elfte årsrapporten ger en konkret framställning av kommissionens verksamhet under 1999 och uppgifter om budgetens genomförande under det budgetåret och totalt för perioden 1994-1999. Enligt rapporten genomfördes i slutet av 1999 programmen avseende strukturfondernas mål under perioden 1994-1999 genom 610 stödåtgärder, varav de flesta gäller mål 1 och 2, samt stödåtgärder inom ramen för gemenskapsinitiativen som genomfördes via 524 program. Totalt genomfördes 1 134 program.

Under 1999 gjordes åtaganden avseende mål 1-6 för 93,47 procent och utbetalningar för 87,08 procent av de tillgängliga anslagen. Därmed uppgår de totala åtagandena vid slutet av programperioden till 99 procent av det totala belopp som godkändes i Edinburgh för hela perioden, ett resultat som var möjligt att nå endast genom en kraftig ökning av takten i genomförandet det året. När det gäller utbetalningarna skedde en förbättring under 1999, så att totalt 75 procent uppnåddes under perioden 1994-1999. Avslutningen av programperioden fortskred inte likformigt, och betydande belopp från anslag som överförts till budgetåret 2000, liksom ett underskott av storleksordningen 160,3 miljoner euro, är en svår belastning för budgetens genomförande.

Genomförandet per mål

Inom mål 1 (regioner med långsammare utveckling), hade åtaganden gjorts för 99 procent av budgeten för perioden 1994-1999, och utbetalningarna hade genomförts till 78 procent. När det gäller 1999 bör det framhållas att det återigen var mål 1 (och mål 3) som liksom under 1998 hade de högsta andelarna genomförda utbetalningar, samtidigt som det var de mindre gynnade staterna i unionen som hade det bästa genomförandet. Däremot hörde de medlemsstater som 1999 fortfarande noterade viss försening inom mål 1 till de rikaste.

När det gäller mål 2 (regioner i industriell omvandling), nåddes en genomförandetakt av 97 procent för åtagandena under perioden 1994-1999, men genomförandetakten för utbetalningarna översteg inte 60 procent. Av åtagandena för hela perioden gjordes 25 procent år 1999.

Inom mål 3 (långtidsarbetslöshet, integration av unga och tillträde till arbetsmarknaden), hade vid slutet av 1999 åtaganden gjorts för alla anslag för perioden 1994-1999, och 80 procent av dem hade utbetalats. Inom mål 4 (industriella förändringar och nya produktionssystem) fortsatte den ökning i utnyttjandet av anslagen som noterades under 1998, så att det under 1999 uppgick till 100 procent för genomförandet av åtagandebemyndigandena för perioden, medan endast 69 procent av utbetalningarna var genomförda.

Inom mål 5a (strukturanpassning inom jordbruk och fiske) hade beträffande jordbruket vid slutet av 1999 gjorts åtaganden för 96 procent av periodens budget och utbetalningar av 75 procent. Inom fisket hade åtaganden gjorts för hela periodens budget, medan utbetalningarna nådde 73 procent. Inom mål 5b (utveckling av landsbygdsområden utanför mål 1-områdena) noterades under 1999 samma förbättring som konstaterats för samtliga mål, även om många program hade ändrats för att nå effektivare åtgärder. Vid periodens utgång hade 99 procent av motsvarande åtagandebemyndiganden genomförts, men endast 68 procent hade betalats ut. Inom mål 6 hade åtagandena genomförts till 100 procent, men betalningsbemyndigandena hade endast genomförts till 65 procent i Finland och 64 procent i Sverige.

Gemenskapsinitiativen

Genomförandetakten för gemenskapsinitiativen uppgick under perioden till 95 procent, vilket med hänsyn till den bekymmersamma eftersläpning som noterats under åren fram till 1999 kan betraktas som ganska framgångsrikt. Resultatet är till stor del en följd av den omfördelning som gjordes i slutet av 1998 på parlamentets begäran. Endast 57 procent av utbetalningarna var gjorda.

Av den elfte årsrapporten framgår att 25 nya program godkändes inom gemenskapsinitiativen under 1999, varav 22 inom initiativet för små och medelstora företag, ett program inom Urban rörde huvudstaden Bryssel och två program inom Interreg, varav ett avsåg internationellt samarbete inom Atlantområdet (mellan Spanien, Frankrike, Irland, Portugal och Förenade kungariket) och det andra kampen mot torkan i Grekland. Inom programmen Adapt och Employment kan nämnas initiativ som tagits i Nordirland, Förenade kungariket, Helsingfors och Stockholm. Inom Leader II gjordes åtaganden för hela anslaget. För Pesca kan det antas att dess beroende av tre strukturfonder har komplicerat förvaltningen.

Nyskapande åtgärder och tekniskt stöd

Beträffande nyskapande åtgärder och tekniskt stöd som finansieras genom strukturfonderna och vars andel av dessa inte överstiger 1,5 procent för ERUF och som når högst av 2 procent för FFU, gjordes åtaganden för 100 procent av miljöåtgärderna. De åtgärder som genomfördes 1999 i form av pilotprojekt enligt artikel 10 i ERUF-förordningen avsåg nästan helt interregionalt samarbete. Åtgärderna enligt artikel 7 i ERUF-förordningen, som tar i anspråk 0,5 procent av dennas finansieringsresurser, avsåg särskilt territoriella sysselsättningspakter i tio stater. När det gäller åtgärder enligt artikel 6 i ESF-förordningen inleddes under 1999 verksamheten i en stor del av pilotprojekten för sysselsättning. Under budgetåret förstärktes stimulansen till den lokala

utvecklingspolitiken på alla politikområden som har samband med sysselsättningsfrågan. När det gäller lokalt aktiekapital utvärderade kommissionen 594 förslag under första halvåret 1999. I en studie av samhällets socioekonomiska nytta av informationssamhället deltog 21 regioner genom det regionala initiativet för informationssamhället (RISI). Beträffande åtgärder enligt artikel 8 i förordningen för utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ-utveckling) godkändes under 1999 16 nya åtgärder som var särskilt inriktade på demonstrationsprojekt för jordbrukare och kvinnor på landsbygden. Dessutom inleddes studier enligt artikel 4 i förordningen för Fonden för fiskets utveckling (FFU).

Samordning med andra finansieringsinstrument

Av den elfte årsrapporten framgår att utlåningen från Europeiska investeringsbanken (EIB) ökade med 8 procent under 1999 jämfört med 1998, varvid 61 procent av lånen gick till de mindre utvecklade regionerna i unionen. Där understryks även samordningen med Europeiska investeringsfonden, som är specialiserad på beviljande av garantier och kapitaltransaktioner, och redovisas garantier som beviljats under 1999 till ett belopp av 406,6 miljoner euro. Dessutom noteras framstegen under 1999 i samordningen mellan strukturfonderna och programmen för utbildning och grundläggande yrkesutbildning, t.ex. Leonardo da Vinci.

Strukturfonderna och de transeuropeiska näten

I den elfte årsrapporten framhävs komplementariteten, genom att olika delar finansieras, mellan det ekonomiska stödet till TEN och strukturfonderna, och särskilt med Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), som finansierar olika komponenter. Det noteras att förordning (EG) nr 1655/99 om ändring av förordningen från 1995 antogs 1999 för att inrymma fleråriga investeringsprogram och uppmuntra till genomförande av partnerskap mellan offentlig och privat sektor.

Strukturfonderna och den gemensamma jordbrukspolitik

Den elfte årsrapporten gör en kort hänvisning till den reform av den gemensamma jordbrukspolitik som förutsågs i Agenda 2000, och framhåller särskilt betydelsen av "en balanserad utveckling på landsbygden, vilken täcker 80 procent av det europeiska territoriet", där "jordbrukspolitik och landsbygdsolitik har en viktig roll att spela när det gäller unionens regionala, ekonomiska och sociala sammanhållning".

Strukturfonderna och den gemensamma fiskeripolitik

Likaledes i en kort hänvisning framhävs att stödet till fiskeflottorna inte får bidra till att öka fiskeansträngningen, och att de interventioner som medfinansieras av FFU bör hjälpa till att möta utmaningarna från globaliseringen, konsumenternas kvalitetskrav och "förbättring av arbetsförhållandena ombord på fartygen".

Strukturfonderna och miljön

Den elfte årsrapporten påminner om att i förordningarna för perioden 2000-2006 fastställs en förbättring av miljön som ett sektorsövergripande inslag i alla strukturfondernas mål, enligt principerna för en hållbar utveckling. I detta avseende understryker de "riktlinjer för programmen för perioden 2000-2006", som kompletterar förordningarna för strukturfonderna, nödvändigheten av att göra "investeringar i infrastruktur för en god miljö, särskilt när det gäller vatten och avfallshantering". Beträffande miljölagstiftningen konstateras om programmet Natura att det finns "ett antal problem och förseningar i genomförandet av programmen för perioden 1994-1999 beroende på att flera medlemsstater inte har fastställt vilka platser och områden de vill skydda".

Strukturfonderna och FoTU

På detta område framhålls godkännandet under 1999 av de särskilda programmen inom femte ramprogrammet och antagandet av förordningarna för strukturfonderna för perioden 2000-2006, som ökar "möjligheterna att finansiera insatser som hänför sig till FoTU och innovation i de framtida strukturåtgärderna", knutna till såväl ERUF som Europeiska socialfonden (ESF) och EUGFJ.

Annan gemenskapspolitik

Kommissionen anser att 1999 var ett fruktbart år "när det gällde kulturens roll i den regionala utvecklingen", då merparten av de 32 pilotprojekten för samarbete på detta område avslutades enligt artikel 10 i ERUF-förordningen, och framhåller att den nya allmänna förordningen för strukturfonderna för första gången nämner möjligheten att de kan användas för "investeringar i kultur", förutsatt att en hållbar sysselsättning skapas. På turistområdet framhålls att dess betydelse för regionernas ekonomi erkändes 1999 i meddelandet från högnivågruppen för turism och sysselsättning, som slog fast att det är viktigt att tillämpa varaktiga strategier för att främja och utveckla sektorn.

Förberedelser för programperioden 2000-2006

Den elfte årsrapporten ägnar särskild uppmärksamhet åt förberedelserna för programperioden 2000-2006, som nådde sin kulmen vid rådets möte i Berlin. Genom överenskommelserna om finansieringen av sammanhållningspolitiken minskades anslagen i kommissionens ursprungliga förslag, som uppgick till 239,4 miljarder euro i 1999 års priser men skars ner till 213,01 miljarder euro, fördelade på 195,01 miljarder till strukturfonderna och 18 miljarder till Sammanhållningsfonden. Rådet beslutade också om fördelningen av strukturfonderna mellan de tre kvarvarande koncentrerade målen, med 135,95 miljarder euro (69,7 procent) till mål 1, 22,45 miljarder (11,5 procent) till mål 2 och 24,05 miljarder (12,3 procent) till mål 3. Dessutom fastslog rådet stödet till kandidatländerna, vilka beviljades 46,86 miljarder euro, varav 7,28 miljarder tilldelades instrumentet för strukturpolitiska åtgärder inför anslutningen (ISPA) och återstoden avsåg strukturstöd efter anslutningen. Dessutom har kandidatländerna genom instrumentet Sapard beviljats 520 miljarder euro per år för åtgärder inför anslutningen.

Under maj och juni 1999 antogs förordningen om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, varigenom antalet prioriterade mål minskar till tre och gemenskapsinitiativen till fyra (Interreg, Equal, Leader och Urban), och särskilda förordningar för varje fond. Omedelbart därefter antogs

besluten om fördelningen mellan medlemsstaterna av anslagen till de olika målen och till FFU utanför mål 1-områdena, anslagen till respektive gemenskapsinitiativ och till de regioner som omfattas av mål 1 (92 212 000 invånare eller 22 procent av unionens befolkning), vari ingår de regioner som får övergångsstöd, och fastställdes maximigränsen för antalet invånare per medlemsstat som berättigar till stöd inom mål 2 (totalt 18 procent av unionens befolkning). Irland, Grekland och Portugal omfattas helt av mål 1 eller dess övergångsåtgärder. Återstående medlemsstater är berättigade till stöd inom mål 2, förutom att de kan komma ifråga för mål 1 i speciella fall. Kommissionen mottog 1999 större delen av staternas planer för perioden 2000-2006 för mål 1, och samtliga planer för mål 3. I juni 1999 godkände kommissionen anslagen för ICES åtaganden för perioden 2000-2006: Interreg (4 875 miljoner euro), Equal (2 847 miljoner euro), Leader (2 020 miljoner euro) och Urban (700 miljoner euro).

Den europeiska sysselsättningsstrategin

I den elfte årsrapporten görs bedömningen att 1999 medförde en förstärkning av Luxemburgprocessen för sysselsättningen, där rekommendationer formulerades till medlemsstaterna om uppfyllande av förpliktelserna med avseende på de gemensamma målen för den europeiska sysselsättningsstrategin. I den samlade rapporten om sysselsättningen från 1999 understryks att den minskade sysselsättningsgraden i unionen, 61 procent, är ännu mera oroväckande om man besinnar "det blygsamma deltagandet av kvinnor och äldre på arbetsmarknaden och de bestående höga talen för långtidsarbetslösa och arbetslösa ungdomar", negativa faktorer som normalt är mera akuta i mindre utvecklade länder och regioner. Man framhåller med skärpa nödvändigheten av att i främjandet av sysselsättningen "ersätta passiva politiska åtgärder med en aktiv arbetsmarknadspolitik" och att företrädesvis tillämpa preventiva åtgärder. Till de nya målen fogades livslångt lärande, tillträde till informationssamhället, medverkan från arbetsmarknadens parter i organisation av arbetet och integration av principen om jämställdhet mellan kvinnor och män, och det framhölls att de nya förordningarna för strukturfonderna ålägger staterna att i sina program integrera riktlinjer för att främja sysselsättningen.

Åtgärder för att främja jämställdhet mellan män och kvinnor

Den dominerande grundtonen i den elfte årsrapporten är en analys av likheten i möjligheterna och strukturfondernas medverkan till att skapa jämställdhet mellan män och kvinnor. I den andra rapporten om sammanhållningen fastställs dessutom otvetydigt att all diskriminering, i vilken form den än förekommer, innebär slöseri med begåvning och resurser. Beträffande kvinnornas sysselsättning understryks att även om den har ökat starkt, särskilt deltidssysselsättningen (en av tre kvinnor i unionen bedriver en verksamhet på deltid), var deras sysselsättning fortfarande 19 procent lägre än männens under 1999.

I rapporten konstateras att de åtgärder som genomförts på olika områden för att främja jämställdhet mellan män och kvinnor antingen inte varit tillräckligt kraftfulla, som när det gäller en aktiv sysselsättningspolitik för jordbruket och landsbygden, eller endast varit enkla förslag för att stimulera medlemsstaterna till åtgärder. De uppgifter som lämnas i den elfte årsrapporten vittnar om att det inte finns några egentliga sammanhängande riktlinjer för unionsstaternas politik när det gäller främjande av lika möjligheter för män och kvinnor. Varje stat riktar in sig på vissa sidor av problemet, och det verkar som om valet styrs av godtyckliga kriterier. I vissa stater verkar de citerade åtgärderna ha ringa kvantitativt genomslag, även om de har visst kvalitativt värde, medan målen i andra stater tycks vara mera ambitiösa och generaliserbara.

Belgien presenterar ett exempel med en barnträdgård. Danmark har kurser i skrivning och läsning. Från Tyskland ges olika exempel, särskilt en studie i Brandenburg om lika möjligheter till förmån för kvinnor. Spanien har en tjänst i Estremadura som ger kvinnor information, vägledning och yrkesutbildning. Från Grekland rapporteras åtgärder för hjälp till unga föräldrar med barn tillsyn. Från Frankrike rapporteras olika åtgärder, däribland en för att skapa sysselsättning för kvinnor i turistsektorn på landsbygden. På Irland har bl.a. gjorts en studie för utvärdering av lika möjligheter i jord- och skogsbruk. Från Italien nämns endast en åtgärd för kvinnliga företagare. I Luxemburg drivs ett projekt för att skapa sysselsättning för arbetslösa kvinnor. Från Nederländerna rapporteras inget projekt som rör lika möjligheter för män och kvinnor. Österrike nämner tre projekt, Internetutbildning, stöd till kvinnliga arbetare med småbarn och utveckling av ett nät av centra för stöd till kvinnor, tillsammans med Liechtenstein och Schweiz. Portugal nämner RIME-programmet för stöd till småföretag, som under tiden 1994 -1999 skapade 18 479 arbetstillfällen, därav 9 919 för kvinnor. I Finland drivs ett projekt i Lappland för att starta företag. I Sverige finns ett projekt för att starta företag och ett annat för att utbilda kvinnor till ljudtekniker. Från Förenade kungariket nämns ett projekt som skall ge kvinnor tillgång till finansiering av investeringar i företag i västra Skottland.

Kontroll av additionaliteten

Kravet på en strikt tillämpning och kontroll av denna princip fortsätter att möta motstånd i flertalet medlemsstater som avvisar kommissionens förslag att "betrakta uppfyllandet av additionaliteten som ett av kriterierna för effektivitet".

Enligt den elfte årsrapporten fick kommissionen aktuella uppgifter för mål 1 från 9 av de 11 bidragsberättigade staterna (Frankrike och Belgien lämnade inga uppgifter). För mål 2 lämnade Belgien och Danmark inga uppgifter. Beträffande mål 5b lämnades aktuella kvantitativa uppgifter från Tyskland, Italien, Nederländerna, Österrike, Sverige och Förenade kungariket. För mål 6 mottogs aktuella uppgifter från Sverige och Finland. Kommissionen betraktar kontrollen av additionalitetsprincipen för perioden 1994-1999 som avslutad.

Utvärdering och kontroll

Kommissionens kontroll av strukturfondernas insatser förbättrades under 1999, särskilt när det gäller ERUF.

Antal kontroller genomförda av kommissionen

	1994	1995	1996	1997	1998	1999
ERUF	24	20	26	43	22	36
ESF	69	73	84	86	65	60
EUGFJ utveckling	21	35	26	28	13	16
FFU						8
Kommissionens ekonomistyrning	74	86	75	62	48	54
UCLAF/ OLAF		112	88	58	40	

Det faktum att strukturåtgärder tar i anspråk 1/3 av Europeiska unionens budget gör det nödvändigt att förstärka finanskontrollen. Även om medlemsstaterna hålls ansvariga för kontrollen av stöden från strukturfonderna enligt de nya förordningarna, förefaller en förstärkt insats från gemenskapen på detta område utomordentligt angelägen.

12 juni 2001

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för regionalpolitik, transport och turism

över kommissionens rapport - Strukturfonderna 1999 - elfte årsrapporten
(KOM(2000) 698 – C5-0108/2001) - 2001/2057(COS)

Föredragande: Giovanni Pittella

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 27 februari 2001 utsåg budgetutskottet Giovanni Pittella till föredragande.

Vid utskottssammanträdet den 11 juni 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid detta sammanträde godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser med vissa ändringar.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Terence Wynn (ordförande), Giovanni Pittella (föredragande), Kathalijne Maria Buitenweg, Paulo Casaca, Carlos Costa Neves, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Catherine Guy-Quint, Anne Elisabet Jensen, Juan Andrés Naranjo Escobar, Heide Rühle, Per Stenmarck, Kyösti Tapio Virrankoski och Ralf Walter.

SLUTSATSER

Budgetutskottet uppmanar utskottet för regionalpolitik, transport och turism att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- erkänner kommissionens ansträngningar att i årsrapporten 1999 också ge en överblick över resultaten för hela perioden 1993-1999; beklagar att kommissionen inte ger en mer utförlig analys av budgetresultatet under perioden utan begränsar sig till en beskrivning av det nuvarande utfallet,
- noterar den indirekta hänvisningen till eftersläpningen av de utestående åtaganden som skall betalas i slutet av perioden (*reste à liquider*) utan vare sig en fullständig kvantitativ beskrivning eller en ingående förklaring, trots det faktum att en minskad eftersläpning och ett snabbare genomförande har varit ett återkommande mål vid varje successiv revidering av strukturfondsförordningarna och dessutom budgetmyndighetens ständiga önskemål,
- noterar att det enligt redovisningen fanns en eftersläpning på ungefär 41 600 miljoner i slutet av 1999, varav cirka 21 860 miljoner återstod i slutet av 2000; erinrar om att utbetalningar kan göras av de utestående åtagandena från perioden 1993-1999 fram till slutet av 2001,
- noterar det varierande budgetresultatet för olika mål och länder; föreslår med tanke på utvidgningen och mot bakgrund av de politiska val EU ställs inför, vilka beskrivits i den andra rapporten om sammanhållningspolitiken (KOM(2001) 24 av den 31 januari 2001), att utgifternas kvalitet, den utdelning man får för insatserna inom de olika målen och fondprogrammen samt det resultat som de olika stödmottagarna visar upp skall bli nyckelfrågor när man skall fastställa den framtida utformningen av unionens sammanhållningsstrategi och budgetens omfördelningsfunktion,
- föreslår att den process som igångsatts för att förenkla strukturfonderna samt gemenskapens mål och initiativ förbättras genom att man i högre utsträckning koncentrerar insatserna till de områden som ligger efter i utvecklingen för att undvika nya förseningar i likhet med de som hittills skett när det gäller utnyttjandet av anslagen,
- bekräftar vikten av att additionalitetsprincipen respekteras eftersom detta är en central princip vid genomförandet av strukturfondsprogrammen,
- understryker den nyckelroll som Europaparlamentet bör spela i denna process, en roll som åsidosatts under den period som årsrapporten täcker; menar att parlamentets uppgift inte är att enbart skriva under de årliga anslagen när det är dags att anta budgeten utan att aktivt medverka i utvärderingen som garant för det europeiska intresset vid sidan av kommissionen,
- anser att en översyn och en förstärkning av parlamentets roll är nödvändig, framför allt när det gäller att bevaka att kommissionen och medlemsstaterna fullföljer sina skyldigheter beträffande öppenhet på detta område, vilket särskilt framhålls i den uppförandekod för genomförandet av strukturpolitiken som undertecknades med kommissionen 1999 ¹.

---

¹ Protokoll från sammanträdet den 6 maj 1999, del I, bilaga.

25 april 2001

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALFRÅGOR

till utskottet för regionalpolitik, transport och turism

över rapporten från kommissionen - Strukturfonderna 1999 - Elfte årsrapporten
(KOM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))

Föredragande: María Antonia Avilés Perea

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 5 december 2000 utsåg utskottet för sysselsättning och socialfrågor María Antonia Avilés Perea till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 21 mars och 25 april 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet nedanstående slutsatser med 36 röster för och 1 nedlagd röst.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Michel Rocard (ordförande), Winfried Menrad och José Ribeiro e Castro (vice ordförande), María Antonia Avilés Perea (föredragande), Elspeth Attwooll (suppleant för Elizabeth Lynne) Philip Bushill-Matthews, Chantal Cauquil (suppleant för Arlette Laguiller), Alejandro Cercas, Luigi Cocilovo, Elisa Maria Damião, Proinsias De Rossa, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Hélène Flautre, Fiorella Ghilardotti, Marie-Hélène Gillig, Anne-Karin Glase, Ian Stewart Hudghton, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ioannis Koukiadis, Jean Lambert, Thomas Mann, Mario Mantovani, Manuel Medina Ortega (suppleant för Harald Ettl) Claude Moraes, Mauro Nobilia, Manuel Pérez Álvarez, Bartho Pronk, Tokia Saïfi, Herman Schmid, Miet Smet, Ilkka Suominen, Helle Thorning-Schmidt, Ieke van den Burg, Anne E.M. Van Lancker och Barbara Weiler.

SLUTSATSER

Utskottet för sysselsättning och socialfrågor uppmanar utskottet för regionalpolitik, transport och turism att som ansvarigt utskott infoga följande punkter i sitt resolutionsförslag:

1. noterar att det mot slutet av programplaneringsperioden gjorts åtaganden för 99 procent av anslagen till stödåtgärder enligt gemenskapsstödrumarna respektive det samlade programplaneringsdokumentet men fastställer att man återigen inte kunnat uppnå en hundraprocentig användning av de tillbudsstående medlen, trots detta relativt goda resultat,
2. beklagar i detta sammanhang framför allt att
  - inga åtaganden gjorts för 3 procent av de anslag som varit avsedda för mål 2, så att pengarna alltså inte kunnat återgå till medlemsstaterna,
  - åtaganden kunnat göras för endast 95 procent av de sammanlagda anslag för stöd som ställts till förfogande för gemenskapsinitiativen, trots en omprogrammering efter halva programplaneringsperioden och talrika anslagsöverföringar mellan de enskilda gemenskapsinitiativen,
3. konstaterar att åtagandegraden endast i otillräcklig grad återspeglar stödets faktiska genomförandegrad, särskilt som en väsentlig del av åtagandena inte gjordes förrän omedelbart i slutet av programplaneringsperioden; uttrycker sin särskilda oro över att det gått så trögt med att genomföra gemenskapsinitiativen, eftersom endast litet drygt hälften av de anslag som stått till förfogande för programplaneringsperioden 1994 - 1999 betalats ut, vilket gör det svårare och dyrare för de programansvariga, det vill säga de lokala myndigheterna, de icke-statliga organisationerna etc, att genomföra programmen,
4. noterar med tillfredsställelse att det 1999 inträtt en påtaglig minskning av de belopp som ännu återstod att utbetala från tidigare programplaneringsperioder, beklagar dock samtidigt att det, liksom tidigare, fortfarande återstod anslag att utbetala från perioden före 1989, alltså 11 år efter att programplaneringsperioden löpt ut,
5. konstaterar att kommissionen vid utgången av 1999 gjort åtaganden för 160 miljoner euro, för vilka det saknades täckning i budgeten; anser att kommissionen hade bort föreslå anslagsöverföringar eller en tilläggsbudget för att förhindra uppkomsten av en sådan situation; anser det oacceptabelt att kommissionen avser finansiera de åtaganden som gjorts genom en kännbar nerskärning av anslagen till innovativa åtgärder och tekniskt bistånd,
6. anser att den senaste strukturfondsreformen är ägnad att väsentligt underlätta programplaneringen, genomförandet och det finansiella genomförandet av stöden; uppmanar kommissionen att genom en aktiv informationspolitik hjälpa de nationella förvaltningsorganen att inrätta sin verksamhet enligt de nya bestämmelserna,
7. erinrar om att de ekonomiska resurser som enligt beslut av Europeiska rådet i Berlin skall tilldelas strukturfonderna ligger långt under kommissionens ursprungliga förslag och Europaparlamentets krav; beklagar framför allt att utgifter för stöd till den europeiska sysselsättningsstrategin de facto minskat jämfört med den föregående programplaneringsperioden, i synnerhet med beaktande av att samtliga medlemsstater och

EU-institutioner åtagit sig att vidta målinriktade sysselsättningsåtgärder, och i synnerhet i ljuset av slutsatserna från Lissabon,

8. beklagar att den grundläggande rättsakten återigen utfärdats i ett relativt sent skede och att det redan inträffat avsevärda förseningar vid programplaneringen, framför allt för mål 2 och gemenskapsinitiativen, vilket såvitt man på förhand kan bedöma kommer att ha en negativ inverkan på genomförandet av anslagen,
9. välkomnar att kommissionen strävat efter att närmare anknyta programplaneringen och utvärderingen av stöden till varandra; beklagar emellertid att den slutliga utvärderingen av de föregående programmen i regel inte finns att tillgå i det skede då programplaneringen görs,
10. anser att strukturfondernas verksamhet och de nationella sysselsättningsplanerna måste anpassas bättre efter varandra och beklagar att det vid programplaneringen för mål 3 inte tagits tillräcklig hänsyn till resultaten av förhandsutvärderingen,
11. konstaterar med tillfredsställelse att medlemsstaterna inom ramen för Europeiska socialfonden beslutat att komplettera sina sysselsättningsprogram med åtgärder för att förverkliga jämställdheten,
12. välkomnar kommissionens beslut att integrera jämställdhetsaspekterna i genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder som avser aktiva sektorsövergripande åtgärder, för att på så sätt främja principen om jämställdhet i enlighet med artiklarna 2 och 141 i Amsterdamfördraget,
13. är bestört över att additionalitetsprincipen, som är en av de fyra väsentliga principerna för strukturfonderna, uppenbarligen inte fullständigt följs av medlemsstaterna och kommissionen; beklagar att det inte finns någon möjlighet att vidta sanktioner mot medlemsstater som bryter mot additionalitetsprincipen; uppmanar kommissionen att vid förhandsutvärderingen inom ramen för programplaneringen fästa särskilt avseende vid att additionalitetsprincipen följs; instämmer därför med revisionsrättens rekommendation om att det för den nya programplaneringsperioden måste fastställas nya rutiner för granskning av additionaliteten och att dessa rutiner måste gå lättare att genomföra, ingå som ett led i programplanering, uppföljning och utvärdering samt vara anpassade efter tillgängliga budgetdata och statistiska data,
14. påpekar att medlemsstaterna under 1999 rapporterade oegentligheter och bedrägerier motsvarande 120,6 miljoner euro, dvs. 0,39 procent av strukturfondernas totala budget på 30,6 miljarder euro; uppmanar kommissionen att stärka kontrollerna på plats genom de behöriga kontrollmyndigheterna; uppmanar kommissionen att fortlöpande informera om de åtgärder som vidtas mot de oegentligheter som förekommer i samband med Europeiska socialfondens verksamhet i medlemsstaterna, och i synnerhet i
  - Nederländerna: Rijnmond-Drechtsteden och Gelderland;
  - Spanien: Katalonien;
  - Danmark: Kolding (även om det bör påpekas att de nationella myndigheterna vidarebefordrat ärendet till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning),

15. tar del av de genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999, som fastställs i förordningarna (EG) nr 438/2001 och (EG) nr 448/2001; välkomnar att man förbättrat den finansiella kontrollen av strukturfonderna; uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i stor utsträckning tillämpa dessa förordningar; uppmanar medlemsstaterna att förstärka förvaltnings- och kontrollsystemen så att man kan förebygga, upptäcka och korrigera systematiska brister och oegentligheter; uppmanar de medlemsstater som ännu inte givit sina respektive revisionsmyndigheter fulla befogenheter att kontrollera användningen av EU-medel ända fram till de slutliga stödmottagarna, att göra detta.

30 maj 2001

YTTRANDE FRÅN FISKERIUTSKOTTET

till utskottet för regionalpolitik, transport och turism

över kommissionens rapport om strukturfonderna 1999 - elfte årsrapporten
(KOM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))

Föredragande: Daniel Varela Suanzes-Carpegna

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 23 januari 2001 utsåg fiskeriutskottet Daniel Varela Suanzes-Carpegna till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 5 mars, 23 april och 29 maj 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet nedanstående slutsatser med 15 röster för och 1 röst emot.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Daniel Varela Suanzes-Carpegna (ordförande och föredragande), Rosa Miguélez Ramos och Hugues Martin (vice ordförande), Niels Busk, Arlindo Cunha, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Michael John Holmes (suppleant för Nigel Paul Farage), Ian Stewart Hudghton, Salvador Jové Peres (suppleant för Mihail Papayannakis), Heinz Kindermann, Albert Jan Maat (suppleant för Brigitte Langenhagen), John Joseph McCartin (suppleant för James Nicholson), Fernando Pérez Royo (suppleant för Carlos Candal), Yves Piétrasanta (suppleant för Patricia McKenna) och Bernard Poignant.

KORTFATTAD MOTIVERING

År 1999 var ett avgörande år för strukturfonderna. Det var sista året i programperioden 1994-1999, vilket innebar att större delen av den verksamhet som pågick begränsades till tidigare inledda åtgärder. Det var sålunda inte mycket nytt som påbörjades.

Den 24 och 25 mars 1999 fattade Europeiska rådet i Berlin beslut om Agenda 2000, i vilket budgeten fastställdes för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för perioden 2000-2006.

Strukturfondernas elfte årsrapport, som tas fram enligt artikel 16 i ramförordningen om strukturfonderna (EEG nr 2052/88) i dess ändrade lydelse, behandlar naturligtvis i större utsträckning tidigare åtgärder än framtida sådana och avser att beskriva de åtgärder som bedrivits inom ramen för mål 1-6 och gemenskapsinitiativen.

Om vi begränsar oss till fiskesektorn, som är vårt kompetensområde, är den elfte årsrapporten, som den brukar vara, och detta medger även kommissionen, ett föga användbart instrument för att få tillförlitlig information om förvaltningen av de strukturfonder som är avsedda för åtgärder inom fiskesektorn. Uppgifterna är få och fragmentariska och kommissionen bör därför i framtiden överväga en annan rapporteringsmetod.

År 1999 kännetecknades av ett ökat utnyttjande av anslagen, då åtagandena steg från 68 procent år 1998 till 100 procent, det vill säga hela det belopp som beviljats för perioden 1994-1999. Vad utbetalningarna beträffar har det också skett en avsevärd förbättring, med en ökning från ett genomsnitt på 55 procent år 1998 till 73 procent, något som innebär att resultaten är jämförbara med genomsnittet för samtliga mål.

Utnyttjandet får betraktas som tillfredsställande i samtliga medlemsstater, för av ett totalt belopp på 2,8 miljarder euro, är det cirka 40 miljoner euro som inte använts och därför återlämnats, avseende medel beviljade till Danmark och Storbritannien. I Italien och Nederländerna har 28 miljoner euro omdisponerats och dessa övergår från mål 5A till åtgärder inom mål 1.

En slutlig bedömning av de strukturfonder som är avsedda för fiskesektorn kan inte göras förrän år 2002, eftersom 31 december 2001 är slutdatumet för betalning av åtgärder under perioden 1994-1999. Det är därför lämpligt att kommissionen samma datum lägger fram en detaljerad undersökning som gör det möjligt att analysera samtliga åtgärder som har vidtagits inom ramen för strukturfonderna på den gemensamma fiskeripolitikens område.

Kommissionen har via generaldirektoratet för fiske nämnvärt ökat insynen och informationen beträffande dessa åtgärder, huvudsakligen i form av informationen på sin webbplats. Användandet av den nya tekniken, som gör informationen mer lättillgänglig, får emellertid inte ersätta de traditionella spridningsmetoderna, då alla inte har tillgång till denna teknik.

SLUTSATSER

Fiskeriutskottet uppmanar utskottet för regionalpolitik, transport och turism att som ansvarigt utskott infoga följande punkt i sitt resolutionsförslag:

- Europaparlamentet uppmanar kommissionen att år 2002 förelägga Europaparlamentet och rådet en detaljerad rapport om de åtgärder som finansierats genom strukturfonderna och bedrivits inom unionens fiskesektor under perioden 1994-1999 samt en undersökning om den socioekonomiska situationen i unionens fiskeregioner.

30 maj 2001

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHETSFRÅGOR

till utskottet för regionalpolitik, transport och turism

över kommissionens rapport om Strukturfonderna 1999 - elfte årsrapporten
(KOM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))

Föredragande: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 23 januari 2001 utsåg utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor Rodi Kratsa-Tsagaropoulou till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 23 april och 28 maj 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Maj Britt Theorin (ordförande), Marianne Eriksson (vice ordförande), Jillian Evans (vice ordförande), Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (föredragande), María Antonia Avilés Perea, Fiorella Ghilardotti, Lissy Gröner, Anna Karamanou, Astrid Lulling, Thomas Mann, Christa Prets, Miet Smet och Patsy Sörensen.

SLUTSATSER

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor uppmanar utskottet för regionalpolitik, transport och turism att som ansvarigt utskott infoga följande punkter i sitt resolutionsförslag:

1. glädjer sig åt kommissionens initiativ att i sin årsrapport för 1999 föreslå åtgärder för att främja jämlikhet mellan kvinnor och män som ett övergripande tema för rapporten; anser dock att rapporten inte innehåller någon tydlig information om kvinnors tillgång till strukturfonderna eller om gemenskapsinitiativens, bl.a. Now-programmets, inverkan på kvinnornas situation på arbetsmarknaden och på främjandet av jämställdheten, vilket med stöd av siffror hade kunnat möjliggöra en utvärdering av hur effektiva åtgärderna på detta område har varit,
2. påpekar att kommissionens kontroll av budgetgenomförandet inte endast bör bestå i att konstatera att anslagen har utnyttjats i så stor utsträckning som möjligt, utan också i att analysera på vilket sätt och med vilken effektivitet gemenskapens medel används,
3. noterar att medlemsstaterna – i enlighet med den nya förordningen för strukturfonderna (2000-2006), som anger att målet att integrera principen om jämställdhet mellan kvinnor och män i dessa fonder är ett prioriterat mål – är skyldiga att göra en föregående utvärdering av de planer som skall utarbetas, fastställa kriterier för urval av projekt samt svara för en kontroll av verksamheten med hjälp av jämlikhetsindikatorer, och att indikatorerna och statistiken därför skall innehålla data fördelade per kön,
4. uppmanar därför kommissionen att se till att det tas vederbörlig hänsyn till gemenskapens prioritering av jämställdheten i programplaneringen, kontrollen och utvärderingen av verksamhet som utförs med medel ur strukturfonderna,
5. uppmanar medlemsstaterna att informera behöriga statliga och privata parter och samtliga stödberättigade om hur viktigt det är och vilka möjligheter som finns att tillämpa lika möjligheter för kvinnor och män i verksamhet som utförs med stöd från strukturfonderna,
6. uppmanar kommissionen att i sina årsrapporter om strukturfonderna hädanefter lägga fram uppgifter fördelade på kön när det gäller verksamhetens inverkan på mäns och kvinnors integration på arbetsmarknaden, på utbildning och yrkesutbildning, på kvinnors företagande och på avvägningen mellan familjeliv och yrkesliv.